

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 13 квітня 1985 року

№ 45 (3552).

Ціна 2 коп.

ЗАКЛИКИ ЦК КПРС до 1 Травня 1985 року

1. Хай живе 1 Травня — День міжнародної солідарності трудящих!

2. Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Хай живе пролетарський, соціалістичний інтернаціоналізм!

3. Хай живе марксизм-ленінізм — вічно живе революційне інтернаціональне члення!

4. Братерський привіт комуністичним і робітничим партіям!

Хай міцніють єдність і згуртованість комуністів усього світу!

5. Братерський привіт народам соціалістичних країн!

Хай живуть єдність, співробітництво і згуртованість країн соціалістичної співдружності, їх непохитна рішучість зміцнювати і захищати завоювання соціалізму, мир на землі!

6. Братерський привіт народам, які визволилися від колоніального ярма і обрали шлях соціалістичного розвитку!

7. Братерський привіт народам країн, які розвиваються і йдуть по шляху зміцнення незалежності й соціального оновлення!

8. Братерський привіт робітничому класові капіталістичних країн!

9. Хай міцніє союз світового соціалізму, міжнародного пролетаріату і національно-визвольного руху!

10. Братерський привіт змагаючим у фаністських катівних борцям за свободу, демократію і соціалізм! Свободу в'язням імперіалізму і реакції!

11. Народи світу! Рішуче боріться проти імперіалістичної політики агресії і насильства, за ліквідацію вогнищ напруженості і кризових ситуацій в Азії, Африці і Латинській Америці!

12. Братерський привіт народам Африки, які борються проти імперіалізму, колоніалізму і расизму, за зміцнення політичної та економічної незалежності!

Свободу народів Намібії! Покінчити з ганебною системою апартеїду в Південній Африці!

13. Гарячий привіт народам Латинської Америки, які борються проти імперіалізму і реакції, за мир і демократичний розвиток своїх країн!

Народи світу! Вимагайте припинення агресивних дій США проти Нікарагуа!

14. Народи арабських країн! Згуртовуйте свої ряди у боротьбі проти ізраїльської агресії і диктату імперіалізму!

Близькому Сходу — міцний і справедливий мир!

15. Народи світу! Добивайтеся виведення ізраїльських військ з усіх загарбаних арабських земель, припинення імперіалістичного втручання у справи арабських країн!

Зміцнюйте солідарність за справедливою боротьбою арабського народу Палестини!

16. Народи європейських країн! Посиліть боротьбу проти перетворення Західної Європи в ракетно-ядерний планетарний американський імперіалізм!

Європі — мир, безпеку і співробітництво!

17. Народи азійських країн! Боріться проти імперіалізму, неокolonіалізму і гегемонізму, за мир та безпеку!

Хай Азія стане континентом миру, довіри і співробітництва!

18. Народи всіх країн! Посиліть боротьбу за усунення загрози світовій ядерній війні, за запобігання гончі озброєнь у космосі та її припинення на землі!

Добивайтесь повної ліквідації ядерної зброї!

19. Народи світу! Рішуче виступайте проти агресивних підступів імперіалізму, мілітаризму і реваншизму! Розширюйте і згуртовуйте антивоєнний рух!

20. Хай живе ленінська зовнішня політика Радянського Союзу — політика зміцнення миру та безпеки народів, широкого міжнародного співробітництва!

21. Слава великому радянському народові — будівникові комунізму, стійкому й послідовному борцеві за мир!

22. Комуністи! Будьте в авангарді всенародної боротьби за прискорення соціально-економічного розвитку країн, за вдосконалення всіх сторін життя суспільства!

23. Трудячі Радянського Союзу! Ширше розгортайте соціалістичне змагання за гідну зустріч XXVII з'їзду КПРС!

Новими досягненнями у праці ознаменуємо з'їзд рідної ленінської партії!

24. Трудячі Радянського Союзу! Самовідданою працею зміцнюйте економічну та оборонну могутність нашої

Батьківщини! Добивайтеся всемірного зростання виробництва, поліпшуйте якість продукції!

Успішно виконаємо план 1985 року, гідно завершимо п'ятирічку!

25. Трудячі Радянського Союзу! Наполегливо боріться за підвищення ефективності виробництва, зростання продуктивності праці, прискорення науково-технічного прогресу!

Народному господарству — інтенсивний розвиток!

26. Трудячі Радянського Союзу! Краще використовуйте машини і устаткування!

Повніше освоюйте діючі й нововведені потужності!

27. Трудячі Радянського Союзу! Будьте дбайливими господарями, боріться за економію матеріальних ресурсів!

Пропрацюймо в 1985 році не менше двох днів на зеконномленних матеріалах, сировині й паливі!

28. Трудячі Радянського Союзу! Повніше використовуйте права трудових колективів для розв'язання економічних, соціальних і виховних завдань! Всемірно підвищуйте організованість і дисципліну!

29. Народні контролери! Енергійно боріться проти безгосподарності, марнотратства, за зміцнення порядку в усіх сферах життя радянського суспільства!

30. Працівники паливно-енергетичного комплексу! Збільшуйте видобуток нафти, газу, вугілля, виробництво електричної і теплової енергії!

Наполегливо боріться за виконання Енергетичної програми!

31. Металурги! Надійно забезпечуйте потреби країни в металі!

Розширюйте випуск економічної, високоякісної металопродукції!

32. Машинобудівники! Прискорюйте випуск нових машин і устаткування, підвищуйте надійність техніки!

Забезпечуйте технічне переозброєння всіх галузей народного господарства!

33. Працівники хімічної промисловості! Повніше забезпечуйте потреби народного господарства і населення в хімічній продукції і матеріалах!

34. Працівники промисловості! Збільшуйте виробництво високоякісних товарів для населення! Повніше враховуйте зростаючі потреби радянських людей, прискорюйте оновлення асортименту!

Виробництво товарів народного споживання — справа всіх галузей народного господарства!

35. Працівники транспорту і зв'язку! Добивайтесь безперерйного перевезення вантажів, високої культури обслуговування пасажирів!

36. Будівельники і монтажники! Підвищуйте ефективність капітального будівництва!

Будуйте економічно і добротню, на сучасній технічній основі! Здавайте пускові об'єкти з високою якістю і в строк!

37. Працівники агропромислового комплексу! Прискорюйте інтенсифікацію сільськогосподарського виробництва! Добивайтесь надійного забезпечення країни продовольством і сільськогосподарською сировиною!

Наполегливо боріться за виконання Продовольчої програми!

38. Колгоспники, працівники радгоспів! Активніше впроваджуйте науково обгрунтовану систему землеробства! Повніше використовуйте можливості меліорації для підвищення стабільності сільськогосподарського виробництва!

Збільшуйте виробництво зерна, технічних та інших сільськогосподарських культур!

Весняно-польовим роботам — чітку організацію і високу якість!

39. Трудячі сільського господарства! Зміцнюйте кормову базу тваринництва, підвищуйте його продуктивність!

Збільшуйте виробництво м'яса, молока, яєць, вовни!

40. Працівники торгівлі, громадського харчування, побутового і комунального обслуговування! Підвищуйте якість і культуру праці, повніше задовольняйте зростаючі потреби населення в різноманітних видах послуг!

41. Радянські вчені! Всемірно розвивайте наукові дослідження, підвищуйте їх результативність! Збільшуйте свій вклад у впровадження досягнень науки в практику!

42. Працівники ідеологічного фронту! Переконаливо пропагуйте ідеї партії в масах, глибоко і яскраво роз-

кривайте досягнення суспільства розвинутого соціалізму! Активно викривайте підливу імперіалістичну пропаганду!

Ідеологічна робота — справа всієї партії, кожного комуніста!

43. Діячі літератури і мистецтва, працівники культури! Високо несіть прапор комуністичної ідейності, партійності й народності!

Створюйте твори, які утверджували б правду життя, високі комуністичні ідеали!

44. Працівники народної освіти! Вдосконалюйте навчання і комуністичне виховання підрастаючого покоління! Прищеплюйте школярам любов до суспільно корисної праці!

Беріть активну участь у здійсненні реформи загальноосвітньої і професійної школи!

45. Працівники охорони здоров'я! Удосконалюйте медичне обслуговування населення! Підвищуйте культуру роботи лікувальних і санітарних закладів!

46. Фізкультурники і спортсмени! Примножуйте успіхи радянського спорту! Више масовість фізкультурного руху!

Фізичну культуру — на службу здоров'я народу!

47. Хай живуть Ради народних депутатів — органи демократичної влади!

Громадяни Країни Рад! Беріть активну участь у управлінні державними і громадськими справами, в подальшому розвитку соціалістичної демократії!

48. Радянські профспілки! Всемірно розвивайте трудову активність і творчу ініціативу трудящих, добивайтесь неухильного поліпшення умов їх праці, побуту й відпочинку!

Хай живуть радянські профспілки — школа управління, школа господарювання, школа комунізму!

49. Хай живе Ленінський комсомол — бойовий помічник і надійний резерв Комуністичної партії, передовий загін радянської молоді!

50. Юнаки і дівчата! Безустанно оволодівайте знаннями, культурою, професійною майстерністю! Примножуйте революційні, бойові й трудові традиції Комуністичної партії і радянського народу!

Учіться по-ленінському жити, працювати, боротися!

51. Юнаки і дівчата! Зміцнюйте антиімперіалістичну солідарність, мир і дружбу між народами! Беріть активну участь у підготовці XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві!

52. Славіть ветерани, наставники молоді! Передавайте молодому поколінню свої знання, багатий життєвий досвід!

Виховуйте юнаків і дівчат полум'яними патріотами нашої Батьківщини, самовідданими борцями за справу Леніна, за комунізм!

53. Жінки Країни Рад! Беріть активну участь у виробничому і громадському житті!

Слава жінці-матері!

Мир і щастя дітям усієї землі!

54. Радянські воїни! Вдосконалюйте бойову і політичну підготовку!

Пильно і надійно охороняйте мирну працю радянського народу, історичні завоювання соціалізму!

Хай живуть доблесні Збройні Сили СРСР!

55. Хай живе 40-а річниця Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні!

Хай вічно живе у народній пам'яті безприкладний подвиг радянських воїнів, партизанів і підпільників, трудівників тилу, які здобули всесвітньо-історичну перемогу у Великій Вітчизняній війні!

Вічна слава полеглим у боротьбі за свободу і незалежність нашої соціалістичної Батьківщини!

56. Хай живе непорушний союз робітничого класу, колгоспного селянства і народної інтелігенції!

57. Хай живуть нерозривна інтернаціональна єдність і братерська дружба народів Радянського Союзу — животворне джерело сили нашої суспільства!

58. Хай живе Комуністична партія Радянського Союзу! В єдності з народом — сила партії! В єдності з партією, в її керівництві — сила народу!

59. Хай живе наша велика Батьківщина — Союз Радянських Соціалістичних Республік!

60. Під прапором Леніна, під керівництвом Комуністичної партії — вперед, до нових перемог у комуністичному будівництві!

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу

Міжвузівська конференція

Позавчора в Кіровограді відкрилася науково-теоретична міжвузівська конференція «Вони боролись за Батьківщину», присвячена 40-річчю Перемо-

ги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. Вступним словом конференцію відкрив голова виконкому обласної Ради народних депутатів В. І. Желіба.

З доповідями на конференції виступили кандидат філологічних наук, професор Московського університету імені М. В. Ломоносова наш земляк П. Г. Пустогой, кандидати

філологічних наук, професори, старші наукові співробітники інституту літератури Академії наук УРСР В. Г. Дончик і С. А. Крижанівський та кандидат філологічних наук, доцент кафедри російської і зарубіжної літератури Кі-

ровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна Л. П. Смольянова.

Вчора конференція продовжила роботу по шести секціях. Сьогодні учасники конференції візьмуть участь в обласному Дні поезії: зустрінуться з ро-

бітниками, колгоспниками, студентами, школярами, відвідають місця революційної, бойової слави нашої області.

В роботі конференції взяла участь секретар обласного комітету Компартії України С. М. Шапкіна.

Культурний відпочинок. Він тому так і зветься, що передбачає не просто необтяжливе гаяння часу, а прилучення до досягнень культури, високих зразків мистецтва. Духовні й естетичні запити наших молодих сучасників прогресують семимильними кроками, і працівникам закладів культури треба за ними встигати чи й випереджати. Але часом на перешкоді стають речі, далекі від «чистої культури» — відсутність спеціаліста, холодне приміщення, поламаний інструмент... Але «служіння муз», як і природа, не терпить пустоти, і тоді ці прогалини або заповнюються стихійно, або — якщо зацікавлені сторони виявляють ініціативу й ентузіазм — компенсуються іншими розумними розвагами. Комсомольські організації повинні повсякчас дбати про організацію дозвілля молоді. Про те, як проводити вільний час молоді району, про пригнітність комсомольських керівників до цієї справи нашому кореспондентові розповідає другий секретар Маловисівського райкому ЛКСМУ І. ХМАРА:

— 21 сільський клуб і 19 будинків культури діють у нашому районі. У числі спеціалістів, що працюють там, 65 чоловік із середньою спеціальною освітою і 12 — із вищою. Якщо брати в середньому по району, то при кожному закладі культури діє 3-4 гуртки художньої самодіяльності — хороші, фольклорні, драматичні...
— «Вокально-інструментальні ансамблі»...
— Їх у районі два — у Смоліному та Хмельозому.

залежить від дирекції місцевого радгоспу. Ще в одному місці потребує ремонту приміщення бібліотеки. Але знову ж таки: тут швидше можуть зареалізувати спроби керівники сільських Рад і місцевих господарств.

— Отже, ваші функції мають головним чином виконання спрямування. Як же у цьому плані досягнення?

— У райцентрі в місцях відпочинку молоді чергують оперзагони з числа представників великих

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

СЛУЖІННЯ МУЗ НЕ ТЕРПИТЬ ПУСТОТИ

— Чому ж так мало? Немає інструментів чи нікому на них грати?

— Ні, чому ж. Є можливість створити ВІА у Онисівському, Олександрівці, але тамтешні любительські музичні колективи не паспортизовані, тобто, їх програми не дотягують до рівня сучасних вимог.

— А як у вас з такими популярними нині формами дозвілля, як музичні вітальні й дискотеки?

— Вітальні поки що немає, а дискотеки є, близько 300 чоловік готують сценарії. Вони бувають досить цікавими, контрольно-паказистського й пізнавального спрямування. Наприклад, молоді з села Смоліне з інтересом сприйняли програму «Дає саїти — два способи життя», де звучали пісні політичного змісту. У Мар'яніці у дискотеці я був на вечорі «Краса і мода». Там показували слайди із новими моделями сезону, а потім пошито місцевими побутовими зразками сучасного одягу демонстрували працівники будинку культури. Ну, і, звичайно, все це чергувалося з музичною і танцювальною.

— І все ж із вашого району надходять скарги на незадовільну роботу закладів культури. Скажімо, нинішнього року до редакції написала про це молодісінька Злинка і Лутківка...

— В обох випадках пишуть хлопці й дівчата, котрі вчаться в місті і в село приїждять лише на вихідні. У Злинці вони хотіли, щоб їм дозволили користуватися інструментами, але дістати відмову. Мабуть, не без резону. А в Лутківці справді в клубі холодно.

— Райком комсомолу намагається тут чимось зарадити?

— Контролюємо, втручаємось. Минулого року їздили з метою з'ясування стану справ із дозвіллям у Злинку, Мар'янівку, Розсохуватку, Олександрівку. Була скарга молоді з села Плетеного Ташликівки: є кому грати, але нема інструментів. Їх придбання

комсомольських організацій — цукрозаводу, заводу сухого молока, райсільгосптехніки тощо. Контролюють їх роботу райком комсомолу та міліція. Крім того, в Малій Висці при кінотеатрі «Колос» прозодяться кінолекції. Працівники міліції і комітети комсомолу шкіл №№ 3 і 4 організовують заняття кінолекторію «Підліток», слухачами якого є школярі до правоохоронних недовольні. Біля райунівермагу регулярно оновлюється вітрина штабу «Комсомольського прожектора» — туди потрапляють правопорушники і п'яниці. 15 лютого цього року відбувся пленум райкому комсомолу, де розглядалися питання змістового дозвілля молоді.

— Досі ми говорили про, так би мовити, традиційні форми дозвілля. А чи є у вас у районі щось своє, особливе?

— Є. «Клуб молодісінької сім'ї», наприклад. При Маловисівському будинку культури діє. Сюди запрошуються подружжя із стажем спільного життя не більше п'яти років. З ними ведуть бесіди медики, юристи тощо. Ще у нас цікаво проходить День молоді. Ось уже третій рік підпряд проведено його спільно з курсантами Кіровоградського вищого льотного училища цивільної авіації. У цей день наші хлопці і дівчата та майбутні авіатори шикуються на центральній площі райцентру, потім разом покладають квіти до пам'ятника Володимирі Іллічу Леніну і загиблим воїнам. Після цього всі йдуть у будинок культури на урочистий вечір, де з концертною програмою виступають курсанти.

— І ще одне: нинішнього року планується створити культурно-спортивні комплекси в Онисівському, де хороша спортивна база, і в Хмельозому. Це дасть можливість ширше залучати молоді одночасно до занять спортом і художньою самодіяльністю.

Н. ДАНИЛЕНКО.
Маловисівський район.

БЕРЕГТИ ВІЧНО

МУЗЕЙНІ РЕЛІКВІЇ. ЯК МИ ЇХ ЦІНУЄМО!

КОЛИ учасники пошуку свідчень про діяльність підпільної комсомольської організації «Спартак», зустрічалися більш як десять літ тому з жителями села Красногір'я і хутора Маніжурки, нас цікавила кожна найменша деталь, що пролила б світло на правдивість того, що зробили юні патріоти, яких по-звірячому закатували фашисти. Про однієї з них ми знаємо: це Петро Юхимович — брат Любимі. Він був одним із керівників організації. А потім все це підтверджувалося документами. Нам показували листівки, які виготовляли спартаківці. Знайшли заяву комсомольського комісара «Спартак» Любимі Ринар: «...Прощу зачислити мене до тило-ополченських загонів». Показали нам фотокартку М. І. Малої — наставника спартаківців. А Петро Юхимович — брат Любимі — впливав зі скрині її стареньку кофтинку, розгаптовану червоною ниткою. Тут же — щоденник пісеньки сестри.

Місцевий краснавець Георгій Кулик, який побував разом з нами в цій хаті маленької Маніжурки, був вражений:

— Все в мене є — листи фронтовиків, їх орденські книжки, є давні газети, зброя, якою користувались Михайло Громовий та Саша Самчинин. А ось речей особистих, як от кофтинка, у мене немає. То — реліквія сім'ї Ринарів.

І нам Петро Юхимович не віддав тих речей. Та коли в селі почали будувати приміщення музею «Спартак», сам приніс Кулику ті найдорожчі реліквії.

Бери, хай люди бачать. Хай знають...

Більше двохсот експонатів, що зберегли й актуальні Георгій розповідав у різні папки, зшитки, інстації разом з місцевими слідопальцями впродовж багатьох років, побачили художники, які почали оформлювати експозиції музею. Коли відкривали музей, кошички спартаківця Г. А. Безверхній вражено глянув на один із зшитків і мовив:

— Та це наша піонерська дружина. Це — дружина імені Спартак. Тридцять шостий рік. Фото зроблене біля могил героїв Трипілья.

І почалися спогади...

Тепер, коли вже тисячі відвідувачів побачили експозиції музею «Спартак», Г. Кулик рідко коли згадує, скільки треба було докласти зусиль, щоб віднайти все це, реставрувати і показати нам усім. А знаємо, що інколи заради однієї маленької фотокартки йому, іншим активістам Красногір'я довелось пережити десятки

архівних звітків, написати листи в різні кінці країни, їхати далеко за межі області. От хоча б фото Миколи Перепелиці. Ні в архівах, ні в родичів його не було. Розмовляли з однокласниками Миколи. І нарешті знайшли — маленьку, як поштова марка, фотокартку. Микола Перепелиця — школяр. Отакий він і дивиться тепер на нас з музейної вітрини. І цей портрет — реліквія.

570 РАДЯНСЬКИХ ВОЇН

пів загинули, визволяючи село Дерев'яку.

Онуфрійського району від німецько-фашистських загартівців. Серед них —

радянських музеїв, архівних установ.

— Все це треба зберегти для нащадків назавжди! — сказав вчителька Г. Ф. Ірклій своїм вихованцям, коли відкривали музей.

І беруть. У музей можна завітати в святі і будні. Тут нас зустрінуть громадські екскурсоводи Наталія

Яновського району Анатолій Яремчук зробили великий портрет свого батька. Щоб бачити його завжди молодим. Згадав, що єдина фотокартка була в посвідченні батька-тракториста, яку мати Анатолія віддала для музейної кімнати. Прийшов сюди, щоб взяти цю дорогу для цього реліквію хоч на деякий час — поки зроблять копію знімка. Не взяв. Бо все, що було в музеї, складено в мішки, ящики до тих пір, поки підрукають іншу кімнату для музею. Зберігають ті слідопальські матеріали у захищеному закладі.

А в селі Станіславовому, де відділок цього ж колгоспу, імені Шевченка, буде музей. Експонати зібрав і зберіг для цього фронтовик І. Т. Печіно. Разом з школярами, вчителями. І коли правління колгоспу виділило кошти на будівництво приміщення музею і його обладнання, Іван Терентійович радів більше, ніж будь-хто.

Там же, в Ульянівському районі, в селі Лозуватому є музей Героя Радянського Союзу Архипа Маніти. Він в одній з кімнат будинку культури. Не раз тут виступали на уроках мужності Г. О. Бондаренко — однополчанин воїна, який повторив подвиг Олександра Матросова, і сина Героя. Аспірують тепер у вихідний день потрапити в музей. Коли ще була жива мати Архипа Самійловича і музейна кімната була в тому ж будинку, що збудував колгосп для неї, то старенька жінка приймала відвідувачів у будь-який час. Сама і квіти садила біля входу в музей, і щезоту підтримувала там, де на неї з портрета дивився її Архип.

То чому ж тепер ті, хто так збирав матеріали для музею, не приїдуть до директора будинку культури і не скажуть: «Ми тут будемо господарями. Чергуватимемо, доглядатимемо, все зберегемо і розповідатимемо людям про Маніту»?

НІНІ в кожній комсомольській організації багато робиться для того, щоб юнаки та дівчата якнайбільше вчилися про подвиги героїв-земляків, воїнів-визволителів. Особливо широкого розмаху була пошукова робота. Хай кожен лист фронтовика, який принесли слідопальці в музейну кімнату, буде виставлений на видноті. Як ось цей, що віднашли школярі села Полтавки Компаніївського району: «Будь спокійна, дорога матусе! Твої діти школи не підведуть. Так виховали нас, так виховав нас комсомол. Мамо, рідна, не горюй! Жодної гадки не залишиться на нашій землі». Погрі написав Василь Судорженко в листоподі 1944-го. Слідопальці надіслали його нам в редакцію. Але попросили повернути Бо його треба показати всім жителям села. Щоб зберегти навечно! Як світлу пам'ять про тих, хто не шкодував життя в ім'я свободи і щастя рідної Вітчизни.

М. ШЕЗЧУК.

Герої Радянського Союзу Ф. Д. Глухов, І. І. Бахарев, В. П. Скорич, М. Я. Лаптев, В. З. Леостан, І. В. Кузін, 339 із 846 односельців, що пішли на фронт, не повернулися в рідний дім. Тепер про цих відважних розповідають експонати краєзнавчого музею, яким керує Г. Ф. Ірклій. Щоб зібрати документи для експозиції, альбомів, фотостендів, піонерів і комсомольців Дерев'яку налагодили зв'язки з родичами 646 загиблих воїнів, написали листи більш як 900 учасникам визволення села, побували в цент-

лі боєвих товаришів на фотографії побачили свою рідну людину!

«Мі сімнадцять було, коли пішли в бій» — це лише назва одного стенду в музеї. Щоб ми не забули, які воїни, ці юні герої, старались якнайкраще оформити експозицію дерев'яку. То так реліквії для вічності.

А якщо хтось із байдужестію поставиться до реліквії? Скажіть, це не допустимо. Та чому, не вважає дехто провинною, коли не дооцінюють дорожні реліквії, яку знайшли інші. Саме про це подумав, коли дізнався про такий факт.

Вирішив ялось піномешаїк з села Грушні Улья-

ПОШУК

Хто знав Ваню Петренка?

Мій брат Ваня Петренко до війни вчився в Лисчанську. А 11 січня 1941 року Ваня був тяжко поранений. Погрі доставили в евакогоспіталь № 5154, де наступного дня він помер.

Похований Ваня Петренко в Олександрії.

І ось я дізнаюсь, що на меморіальній плиті проти імені брата вказано це-

сичанськ. А 11 січня 1941 року Ваня був тяжко поранений. Погрі доставили в евакогоспіталь № 5154, де наступного дня він помер.

Похований Ваня Петренко в Олександрії.

правильно рік його народження — 1925 — (насправді — 1931), хоч в похоронці, яку отримала мати, значиться: Ваня тринадцятиліт від дня народження. В архівних матеріалах раз згадується Петренко Іван. Потім: Петренко Іван Антонович. А треба Панасо-

вич. Вей ці помилки можна виправити. Та мені хочеться знати про ті 9 місяців життя мого брата, коли він був серед артилеристів. Хай відгукнуться ветерани, які знали його, Івана Панасовича Петренка — 13-річного сина полку.

М. ПЕТРЕНКО.

М. Ялта.

СЬОГОДНІ —
ОБЛАСНИЙ
ДЕНЬ ПОЕЗІЇВолодимир ЗАЙКА
БІЛЯ ОБЕЛІСКА

Біля обеліска
мачуть ветерани,
Біля обеліска —
Барабани дроб.
Біля обеліска
Залитає рані
Золотава весна
Шовковим блиском.
«Люди, пам'ятайте!
Люди, будьте щирі!» —
Це з трибуни пам'ять
Закликає нас.
Відаючи нашу
Землякам загиним,
Заступа на варту
Піонерський клас.
Сорокова весна
Складена в зажурі,
Траурна мелодія
Розрива серця.
З неспаданої війни
Піде на амбразуру,
Закриває тілом
Нагони від сиріти.
Він завжди на варті,
Він — напостотів,
Доки над планетою
Дим від старини йде.
І від того липи
У людей сльозі,
І від того нудне наш,
Ніби молот б'є.
Біля обеліска
Пломеніють квіти,
Біля обеліска
Виростає трава.
Біля обеліска
Виступили діти —
У народі пам'ять
Про війну жива.

Анатолій
КУРГАНСЬКИЙ

ПІВНИКИ

Земля морозами ще диха,
Не віддає весні ключі.
В підземній кузні тихо-тихо
Куються півнікам мечі.
Коли заб'ють сніги тривогу,
І заблизить на клумбі лід,
Вони проб'ють весні дорогу
І перші з'являться на світ.

м. Кіровоград.

Микола СУХОВ

ЦВІТУТЬ

НЕЗАБУДКИ

Ми жили в сорок п'ятих
шмелі,
Стало тихо, бо мирна пора...
Даленіють атаки шалені,
І поїдуть незабудки
в дворах.
І кують у дібровах зозулі,
І зросли наші дочки й сини.
Та і в радості ми не забули
Пережитої нами війни.
Нам про неї кричати
обеліска,
Нам про неї удів мовчати.
Скільки сліз материнських,
сирітських
Сорок років у нас у в очах!
Ніхто, рани, болять
на пегоду —
Ми дістали їх в тому бою.
Горе буде усім, хто
не проти б сьогодні
Посміхнутися на Вітчизну мою!
м. Новомиргород.

ТРАДИЦІЙНЕ СВЯТО
НА КІРОВОГРАДСЬКІЙ
ЩОВЕСНИ
ПРОВОДИТЬСЯ В ДЕНЬ
НАРОДЖЕННЯ
НАШОГО СЛАВНОГО
ЗЕМЛЯКА Д. БЕДНОГО

Куделі Ганні Михайлівні.

Тамара ЖУРБА

Удовина
балада

Розкажіть мені, тітко Ганнусю.
Розкажіть мені, жінко сива,
Розкажіть. Хоч питати й боюся.
Хоч, мабуть, розказати несила.
Як ходило дівча тонкостанне
Та високе, немовби тополя,
Як шукало свою неостанню,
Найсолодшу жіночу долю.
Щоб легка, як обвітрена гілка,
Щоб хмільна, як весільна неділя...
А та доля за ніч перетліла,
На адовиний полин перегірка.
Що тій долі краса блідолиця,
Що тій ночі відьомсько-мозчальній,
Як кричали дерева і птиці,
Як душа ваша чорно кричала.
Над голівками діток-сиріток,
Над землею безхлібно-сухою,
Що пеклась під ногами сусідок,

Що тужила такою ж вдовою.
Як тягли чоловічого плуга,
Щоб лягти хоч якийсь борозенці,
І темні, криваві смуги
По землі, по долонях, по серцю.
Розкажіть мені, тітко Ганнусю,
Розкажіть мені, жінко сива,
Розкажіть... Хоч питати й боюся.
Хоч, мабуть, розказати несила.

Антоніна КОРИНЬ

День Перемоги
у госпіталі

«Не з бою винеси, а з болю,
теплом руки переа'яжи!
Про неба синю парасоло
і про схід сонця розкажи!
Сестричко, сміх тай, наче дзвоник,
з палати виганя біду.
Я вірю — після нього знову
за наше щастя а бій піду!».
Не марива — шепотів свідомо
важкопоранений сержант.
«А мамі сповісти додому:
недовго вже мені лежати.
На днях на фронт я відпрошуся,
сам звідти напишу листа...».
Та раптом боляче здригнувся
і... кров'ю запеклись уста.
Здолала серце рана люта
а неповні дев'ятнадцять літ...
А сорок п'ять тразень-цвіт
а Берліні вибухнув салютом.

м. Кіровоград.

Людмила КОРОСТИНА

У ВЕЧНОГО
ОГНЯ

Малюнка вперше стоїть на посту,
І лег автомат на ладонь.
А рядом под ветром летить в высоту
Немеркнувший Вечный огонь.
А рядом, на камне гранитном, слова
О павших за счастье бойцах —
Да будет бессмертная слава жива
В людских благодарных сердцах!
А рядом — то свадьба в молчаливом
замреть,

То старая мать постоит,
Снежинки с надгробья рукою сотрет,
Положит цветок на гранит.
Она так похожа высоким челом
На липы, что с камня глядят,
Как будто Россия коснулася крылом
Своих матерей и солдат...
С войною мальчишка по книгам
знаком,

А здесь — все живые равны.
И входит в него, опалив холодком,
Тревожная память войны.
Прозрела душа, вырастает до звезд,
Ей впору все знать и уметь...
И новый парад заступает на пост,
Чтоб службу нести и взрослеть...
м. Долинська.

Роман
ЛЮБАРСЬКИЙЗАКАТ
НА
ОКРАИНЕ

Кажне гангста!
Кажне небеса!..
В траве и в воздухе
творятся чудеса.
Упало солнце
шаром огненным,
вонзая осколки в герб заката.

Стекают с веток
птичий крик
и каплют алытовыми стакатто.
Но не пошлени,
никому не слышен
прощальный вальс
цветущих вишен.

с. Високи Байраки,
Кіровоградський район.

Г. АКИМОВ

«СДЕЛАНО
В
США»

«Сделано в США» — очутилось
в Ливане,
Афганистане, Турции, Гане...
О солдафоны-политиканы —
Разве не страшно?
Кровью полны земли Ирака
Дым от пожаров — сектор Газа,
Крейсера, бомбы, ракетные базы...
И — солдаты,

готовые к драке!
«Добрыс бомбы» — красивыс внешне,
Спокойно спите, спокойно ешьте —
Смотрят в небо ракет глазами —
Снятся, быть может?

Нет, не снится!
Что, как взлетят, упадут, крушат?
«Сделано в США»!

Петро
СЕЛЕЦЬКИЙС
Ц
Е
Н
А

Виходжу на сцену —
чи, може, виходите ви,
А я не виходжу, а сходжу
до темної зали?

Хто грає? Для кого?
У кого слова неживі?

І нащо він каже,
якщо вже до нього
сказали?

Однаке, я вірю:
театр — не слава крихка.

Однаке я вірю:
немає ніякого дива

У тому, що сцена —
це посмішка світу
гірка,

У тому, що сцена —
це посмішка світу
щаслива.

Я знаю нарешті,
що в світі — порз перемін,

І той, хто ще грає,
узазтра прокинеться
жити —

Не пози шукати
живому життю навзаєм,
А правду любити,
як матір і батька
любити.

Бо тільки для цього
і сцена на світі, і світ,

І тільки для цього — надіюся,
вірю і знаю —

Виходжу на сцену
я стільки нелічених
літ —

А може,
лиш сходжу
зі сцени до темного залу.
м. Кіровоград.

З ПОШТИ ВІДДІЛУ
СІЛЬСЬКОЇ МОЛОДІДороги привели
на ферму

Зовсім недавно колектив
молочнотварної ферми
колгоспу імені Ілліча
прийняв до себе молоде
поповнення. Комсомолки
Наталія Попова, Катерина
Сніжко, Марія Олексюк,
Катерина Макеєва обрали
професію тваринника. А
чому саме ті? Їхні батьки
(вони теж працюють на
фермі) з дитинства при-
вчали дітей доїти корів,
допомагати на роботі. Її
поступово звикли. А коли
манливі мрії працювати в
місті не виправдали спо-
дівань, повернулися на
ферму.

Нелегко все-таки бути
дояркою. Це одразу від-
чули дівчата. Але доярки
зі стажем добре зрозумі-
ли їх стан, одразу при-
йшли на допомогу моло-
дим. І найперша наставни-
ця — Марія Миронівна
Кавінська. Вона добре па-
м'ятає, як не легко давали-
ся їй перші кроки роботи
на фермі. Але допомогли
старші, досвідченіші. І ни-
ні М. М. Кавінська — одна
з кращих доярок, депутат
районної Ради народних
депутатів.

Недавно з числа ново-
прибулих на ферму дівчат
створено комсомольсько-
молодіжний колектив Ві-
риська, що тепер вони
працюватимуть ще нахнен-
ніше, зазаятіше.

А. ФОМІЧЕНКО,
працівник районної
газети.
Компанієвський район.

Залишилися

в селі

Закінчивши в минулому
році Новгородківську се-
редню школу № 2, Василь
Козенко разом з атеста-
том про середню освіту
одержав посвідчення тра-
кториста. У другій трактор-
ній хлопця зустріли радо.
Закріпили за ним настав-
ника Анатолія Григорови-
ча Гаврилюка. Їхній Т-74
вони вчасно і високоякіс-
но відремонтували, і те-
пер на весняно-польових
роботах трактор не підво-
дить механізаторів.

А. РИБАК.
Колгосп «Іскра».
Новгородківський район.

ФУТБОЛ

«ЗІРКА» —

«МЕТАЛУРГ» — 1:1

Перший тайм матчу про-
йшов з деякою територі-
альною перевагою кірово-
градських футболістів. Але
рахунок не було відкрито.
Другий тайм почався рі-
шучими атаками «Зірки».
Але м'яч у ворота не йшов.
І тут відзначилися гравці,
які вийшли на заміну.
М. Іалита вивіреною пере-
дачею у штрафний майдан-
чин вивів на завершальний
удар Едуарда Денисенка.
1:0! Йшла 66-а хвилинка гри.
І тут наша команда при-
пустилася тактичної по-
милки. Замість того щоб
продовжувати невпинний
наступ на свою половинку
поля відтягнулися виключ-
но всі гравці. Щоправда,
значною мірою зробити це
їх примусили гравці «Ме-
талурга». Гол нарівняв.
І коли до закінчення гри за-
лишалася хвилинка, пере-
мога вислизнула з рук кі-
ровоградців. Сильний удар
під перекидану — 1:1.
«Зірка» виступала в та-
кому складі: Б. Філатов,
В. Самофалов (Е. Денисен-
ко), О. Коробко (Е. Рибко-
но), С. Улицький, В. Ди-
мов, М. Латиш Л. Федоров,
І. Мартиненко (М. Іалита),
С. Лантюков (К. Мельни-
нов), С. Ралюченко (О. Лис-
ковець).

Наступний тур — 16 квіт-
ня, «Зірка» його проведе у
Керчі, де зустрінеється з
місцевим «Океаном».

А. ШПАК.

ДОЛІ ЛЮДСЬКІ

«ВИБАЧ МЕНІ, ЯРОСЛАВЕ...»

«А ше, Ярослав, розповім тобі про нашу берічку, що росте біля сільської бібліотеки. Пам'ятаєш її?»

Оце недавно, по стількох роках, була вдома. Пригулилася щокорі до шкільної кори. Запнулася очі... Навчав у юності побувала.

Молода жінка відклала в бік недомислений аркуш, встала з-за столу, підійшла до розчиненого вікна.

Десь здалеку, із сільської околиці, доносилася пісня. Музику грали весільно... Вона раптом різким рухом зачинила обидві ступки вікна (аж скло дзенькнуло) і прихилилася обличчям до гладького налічника...

КОЛИ Надійка закінчувала десятиріччя, до них у школу прийшов новий вчитель-фізик. Високий і стрункий, з осяйною посмішкою, він одразу сподобався усім. Та й те — жвава вдача й енергійність якось непомітно ескрадали ті десять років, що розділяли педагога й вихованця.

І так уже воно сталося, що дівчина полюбила його першою своєю любов'ю. На уроках не зводила з нього закоханого погляду. Це, звичайно, не залишилося непоміченим у класі. Дізнало і до батьків та учителів...

...На випускний вечір прийшли і ті, хто закінчив школу раніше. Серед них був Ярослав. На всі танці він запрошував тільки Надійку. Не давав нікому навіть доторкнутися до дівчини. А за якийсь час після вечора вже усі знали, що «Надія виходить за вчителя Ярослава».

ТА одного разу увечері сусідський хлопчик приніс їй записку. «Чекаю

біля річки». І все. Не було навіть підпису. Але вона пізнала той почерк.

Міцно затиснувши записку в руці, вискочила з хати, ледь не збивши з ніг здивовану матір. Бігла гордою напрошки, заплютуючись у високому картоплинній та гудині. Щасливо склипувала.

— Надійко... Моя Надійко. Нікому я тебе не віддам. Вийдемо звідси. Я розлучусь. Чувеш?

Вона мовчала. Тільки дивилася на нього широко відкритими очима.

— Ні, — паренту здобулася на слово. — Не можу. Ти ж одружений. Для цього... треба було б саму себе переступити...

Ще щось сказати хотіла. Та передумала. Крутилася на місці й побігла. На ранок мати не знайшла Надійку. В її кімнаті. Не було і чемодана, з яким вона збиралася переїхати до сестри. Лише через кілька місяців подала про себе звістку: «Жива. Здорова. Не хвилюйтеся». Адреси ж своєї не написала.

Надія присіла знову біля столу, потяглася до ручки:

«...Тепер, Ярославе, ти знаєш все. Бачиш, як виглядає. Це, звичайно, не залишилося непоміченим у класі. Дізнало і до батьків та учителів...

Після випускного вечора прийшли і ті, хто закінчив школу раніше. Серед них був Ярослав. На всі танці він запрошував тільки Надійку. Не давав нікому навіть доторкнутися до дівчини. А за якийсь час після вечора вже усі знали, що «Надія виходить за вчителя Ярослава».

ТА одного разу увечері сусідський хлопчик приніс їй записку. «Чекаю

ЦЕ — ЦІКАВО

Університети для батьків створені на ряді промислових фірм Львова, у тому числі на об'єднанні «Мікроприлада», заводах — конвейерному, мотоциклетному, фрезерних верстатів. Тут можна одержати наукові рекомендації по виявленню нахилів у дітей, закріпленню у них трудових навиків. Ініціаторами відкриття таких уні-

верситетів стали вчені й викладачі місцевих шкіл, ПТУ, вузів, академічних інститутів. Економісти і психологи провели анкетування старшокласників ряду шкіл міста. На основі досліджень і розроблено методики професійного добору, рекомендації щодо вдосконалення проф-орієнтаційної роботи.

(РАТАУ).

Клуби молоді сім'ї успішно діють при багатьох Палацах культури Ульянівська. Створено їх з ініціативи міського комітету комсомолу. Для молодих ульянівців ці клуби стали надійним і цікавим другом, вони допомагають не тільки цікаво і корисно проводити дозвілля, але й сприяють поліпшенню мікроклімату в молодих сім'ях.

В програмі клубів — зустрічі з цікавими людьми, консультації спеціалістів з різних питань медицини, соціології, побуту, спільні екскурсії до музеїв.

На знімку: змагання ерудитів на одній із зустрічей в клубі молоді сім'ї Палацу культури будівельників. Честь сімейної «марки» Ганюшиних захищають Сергій — випробувач моторного заводу та його дружина Ірина — монтажниця.

Фото Ю. БЕЛОЗЕРОВА.

Фотохроніка ТАРС.

У свої неповні шість років Володька — меткий, тямущий, спостережливий хлопчик. Не мазунчик, хоч у тата Віті та мамі Тоні однеєнький.

— Ма, а що в нас буде сьогодні?

Хлопчик не міг не помітити, що мама і напружена гарна саме цього понеділка, і більше звичного зосереджена. Антоніна нахилилася над годинкою сина і довірливо підказує: «Татка ж вітаємо, іменник він! Чи ти так забув, що, може, й подарунок не підготував? — Приготував... — тихим ображеним голосом відповідає той, — але коли вже будете дарувати й мені...».

ЙШОВ АВТОБУС П'ЯТИЙ НОМЕР...

На задніх п'яти сидіннях міжміського автобуса відомо як подорожувати: на чобі б і комфорт, але тіснота. Сміх раз по раз струшує всю «галюрку», де сиділа молодь. Лиш один юнак безсторонньо дивиться у вікно на нецікаві пейзажі, ігноруючи вже й прямі запрошення до розмови. Зате друг, Славо, вже відволік думу.

Читачеві тут потрібно виділити з-поміж цієї п'ятірки тільки двох — мовчун та бистрооку дівчину посередній. Скажемо по секрету, що це — майбутнє подружжя Озаруків. До урочистого часу шлюбу ще майже рік, а поки що Тоня їде провідати до обласного центру хвору сестру, а Віктор із пайкрайним другом — до КІСМу. Не підозрюючи про такі наслідки всього декількох поглядів, якими обмінялися в автобусі, молоді люди пішли влаштовувати свої справи.

А випадку треба ж було звести їх ще й на зворотньому шляху, потім — на вечорі відпочинку в Парку залізничників райцентру. Тоня не могла приховати здивування, коли, відтіснявши багатьох претендентів,

Виграшний білет

тві, до неї запросити на танець підійшов саме він, автобусний мовчун. Не відмовила.

АДЖЕ ТІЛЬКИ РАЗ!

Тоні Віктор, здається, зразу не дуже сподобався. Не з п'яних, не з кучерявих, не з розбитих. Сама за словом у кишеню не полізе, то уявляла сунутника життя ледь не таким же. Та добре, що «виграшні білети» частіше підказує нам не логіка, а серце. Пам'ятала, ой добре пам'ятала мамин наказ не спішити, шукати людину розважливу, чуйну, добру, нештучну, заміж — тільки раз. А тут як на замовлення.

Не знала, що можна так чекати кінця робочого дня, так поспішати в тісноту вільній, що знімала в одній бабусі ще з п'ятьма дівчатами... У той час вчилася заочно в Кіровоградському педагогічному інституті, у Долинському будинку піонерів вела клуб «Зірочка».

Дітей любив, то й не застудила невдача з першою спробою до «педвузу». У вірі таких мільйонів голосів опинилася і опісля, коли перейшла працювати вихователем групи подожжого для в 3-х класах. «Експеримент» був вдалим, та все ж помітно «хандрил», коли запропонували взяти 6-річних. І пішло...

Сьогодні тих же 25 хлопчиків і дівчат Антоніна Володимирівна доводить уже до фінішу 2-го класу. Ще рік — і попрощається. А потім будуть інші.

А майбутній чоловік Віктор, звільнившись у запас 1978-го, прийшов до тодішнього «Міжколгоспбуду» працювати. У батькову

бригаду монтажників. Був тесло-бетонником, у 83-му поїхав до Кіровограда на курси підвищення кваліфікації. І коли вже в березні минулого року в недовго створений МІМК організували комсомольсько-молодіжний, вибір очолював саме Озаруків. Віктор вважав роботу вимагає і зусиль, і часу. Озаруків відчув, це особливо гостро вже з початку свого подружнього союзу.

Що важко було, то це точно. Народився Вова — звично, не полегшало. Не доданий нічлі. Віктор як міг допомагав, недалеко жили й його батьки — теж підтримували невістку із вичком. Тоня, бувало, в силу свого характеру, скипала, та чоловік обеззброював саме своєю витриманістю, делікатністю, коректністю. Ну, хіба дитини менше на нього, коли він у відповідь на не завжди слушні «поради» чи увати, лише широким дивився у вічі і тим самим пропонував мір?

Вони справжні ентузіаст. І змістовного дозвілля, тож зайним було б питати на кутку, чи відомо, хто такі й де мешкають Озаруків. Той же біліт-матч у бадмінтон, чи вихід «на природу» — за все береться саме його Тоня. І молоді вулиці Степової охоче відгукуються на їх життєвий запал.

...Ім'я сина в честь батька, шановного в Устьтинівському СПТУ викладача Володимира Писоповича дала вона. Право назвати доньку за Віктором. Як? Мовчун поки що. Обидва повідомити вже в пологовий будинок. Та Тоні й цього разу його дипломатичність ох як до душі!

І. КУЦЕНКО.

м. Долинська.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

СУБОТА

13 КВІТНЯ

▲ ЦТ (I програма)

10.25 — Документальний телефільм «Чимкентський етнолог». Із циклу «По трудові честь». 10.45 — До 40-річчя Великої Перемоги. Всесоюзна художня виставка. «Мир відстоїти — мир збережемо». 11.10 — Всесоюзний телеконкурс «Товариш після». 12.05 — За законами мужності. 12.35 — «Сім'я і школа». Тележурнал. 13.05 — «Є в Калугі перехрестя». 14.05 — VI Міжнародний фестиваль телепрограм про народну творчість «Веселка». «Наша музика». (Гала). 14.30 — Новини. 14.45 — «В. І. Ленин. Сторінки життя». Телефільм «Одного разу обраний шлях». Фільм 2. «Зустріч». 15.45 — Новини. 15.50 — Бесіда політичного оглядача А. Іваненка. 16.20 — Поезія. Е. Асадов. 17.10 — Документальний телефільм. 18.05 — У світі тварин. 19.05 — Для вас, ветерани. 20.00 — Фільм «Здрастуй, це я». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Здрастуй, це я». 2 серія. 22.50 — Новини. 23.00 — Співає Алла Пугачова.

НЕДІЛЯ

14 КВІТНЯ

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.35 — Документальний фільм. 8.55 — Грає духовий оркестр Харківського гарнізону. 9.20 — 15-й тираж «Спортлото». 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — Здоров'я. 11.45 — Радіокавіати. 12.15 — Зустріч на радянській землі. 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний нісик. 14.00 — Сьогодні — День Вісесі пропонує об'єднати країни. 14.15 — Концерт у Центральному театрі Радянської Армії, присвячений Дню Вісесі пропонує об'єднати країни. 15.00 — Мультфільми. 15.15 — Телевізійна «Російська п'ятниця». За п'єсою К. Симонова. Під час перерви. 16.30 — Новини. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Концерт народної артистки СРСР Клавдії Шульженко. 20.00 — Клуб маніпуляцій. 21.00 — «Час». 21.35 — Футбольний огляд. 22.05 — На фестивалі в Сан-Ремо. 23.10 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.20 — «Хочу все знати». Кіножурнал. 8.30 — Різноразмірні. 9.00 — Російська мова. 9.30 — Концерт оркестру російських народних інструментів Новосибірського телебачення і радіо. 10.05 — «Синій Ураї». Науково-популярний фільм. 10.20 — А. Батіст. 4 симфонія. 11.00 — Очевидне — несподіване. 12.00 — Науково-популярний фільм. 12.20 — До 40-річчя Великої Перемоги. Кіножурнал «Велика Вітчизняна». Фільм 16 — «Виволочення Польщі». Фільм 17 — «Союзники». 14.00 — М. Лермонтов. «Демон». Фільм-концерт. 14.45 — Розповіді наших кореспондентів. 15.15 — VI Міжнародний фестиваль телепрограм про народну творчість «Веселка». «Наша музика». (Гала). 15.40 — Мультфільми. 15.50 — Випади радянських композиторів лауреатів Ленінської премії. А. Хачатурян. 17.00 — Футбол: «Динамо» (Тбілісі) — «Арсарат». Під час перерви — Якби хотів бути олов'яним. 18.45 — Міжнародні змагання з художньої гімнастики на приз журналу «Советская женщина». 19.15 — Світ і мода. 19.50 — «Почалося з Мелі». Науково-популярний фільм. 20.00 — Вейрліна казка. 20.15 — Кубок СРСР з мотоболу. Фільм 20.35 — Гандбол. Кубок молодарів України. Фільм. Фінал. ІСКА — Бразиліа (Бразилія). 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Рано раніше».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українській мові.

БК 00450.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друн. арк.

Індекс 61103.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2 45 00; відповідального секретаря — 2 46 87; відділів комсомольського життя — 2 46 57; листів і масової роботи — 2 45 36; пропаганди — 2 45 36; учнівської молоді — 2 46 87; військово-патріотичного виховання та спорту. Фотолабораторія — 2 45 35; оголошень — 2 56 65; коректорської — нічної редакції — 3 03 53.

Зам. № 193.

Тираж 60 300.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська преса» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кировоград, вул. Глінка, 2.